

ERASMUS élménybeszámoló

Esslingenből

Azaz élmények határok nélkül

Lengyel Csaba
csabyke@gmail.com

Óbudai Egyetem
Neumann János Informatikai Kar

2009. szeptember – 2010. július

Miért ERASMUS?

Hát ezt a kérdést nehéz tömören megválaszolni, de azért megpróbálom. Mielőtt rászántam magam az ERASMUS-ra, a környezetemben sokan aggódva fogadták a döntésemet, ugyanis igen súlyos látásproblémával küzdök, a balszememmel mondhatni semmit, a jobbszememmel körülbelül 10%-ot látok, tehát a mindennapi élet Magyarországon is tartogatott néha nehézségeket. De én nem vagyok az a panaszkodós fajta és úgy döntöttem, hogy ugyan sok mindenről le kellett már mondanom az életben, de a legnagyobb álmról, NÉMETORSZÁGRÓL nem fogom hagyni magam lebeszélni. Miután a környezetem elfogadta a döntésemet, volt még egy picit nagyobbnak mondható akadály, mivel a minden NIK-es által jól ismert Szoftverszigorlat az Óbudai Egyetem Informatikusai számára kötelező követelmény. De miután már a szigorlat nevű nehézség is leküzdésre került, 2009 februárjában nekiláttam a pályázati űrlapok kitöltésének és első helyen jelöltem meg azt az iskolát, ahol a következő évet tölteni szerettem volna.

Miért Esslingen?

Hát ennek több oka is volt. Szakmai szempontból Németországban az Esslingeni főiskola igen jó hírnévnek örvend és igen neves cégekkel áll közvetlen kapcsolatban, amely szakmai gyakorlat és későbbi elhelyezkedés szempontjából igen előnyös lehet. Ezen kívül földrajzi okai is voltak a választásomnak. Amit a világon talán legjobban szeretek, az a Német kultúra és azon belül is a Sváb. Mivel Baden-Württemberg tartomány Württemberg fele Németország Svábok lakta része és a közeli Stuttgart ennek fővárosa, így ez is egy fontos érv volt, ami Esslingen mellett szólt.

Kiutazás előtti tennivalók:

A pályázat kitöltését és megnyerését követően postán érkezett egy információs csomag Esslingenből arról, hogy milyen tennivalók vannak a nyár folyamán. Ami a legfontosabb, kollégiumi elhelyezés esetén mindenképpen számolni kell egy 300 EUR összegű kaucióval és egy 250 EUR összegű előleggel. A levél annakidején június végén érkezett meg és a fizetési határidő július 15 volt. Mivel eddig a napig még az ösztöndíj nem érkezett meg, így mindenképpen fel kell készülni anyagilag, hogy ne érjen váratlanul. Mivel én az első félévet (Wintersemester) pályáztam meg, ezért nekem szeptember elsején 8:00-ra kellett megjelennem a kollégiumban. Beköltözés délután 3-ig volt lehetséges.

Kiutazás:

Én annakidején a vasutat választottam. Ketten utaztunk ki egy ismerősömmel, ugyanis kaptam kiegészítő támogatást a Tempus Közalapítványtól, melyet fogyatékosággal élők pályázhatnak meg, így a kiutazásomra igénybe tudtam venni kísérő segítségét. Ma már nincs közvetlen vonat Budapest és Stuttgart között, nappali eljutás Müncheni átszállással 39 EUR-tól lehetséges. A menetidő Budapestről kb. 10 óra. Mivel a legkorábbi kiérkezés nappali eljutás esetén délután 5 óra körül van, így érdemes mindenképpen olyan megoldást választani, hogy délután 3 előtt kiérkezzen az ember. Erre egy megoldás lehet a Budapest – München között járó Kálmán Imre EN vonat, mely reggel

félhétkor van Münchenben és onnan átszállással eljutni Stuttgartba. Egy út 29 EUR-tól, fekvő vagy hálókocsiban drágább. Van még repülő is, de az általában 23:15 körül érkezik Stuttgartba.

Eljutás Esslingenbe

Akik vonattal érkeznek: A Stuttgarti főpályaudvarról az S1 jelű S-Bahn, illetve a Tübingen, Ulm vagy Donauwörth-be tartó regionalvonatokkal (RE RB) van lehetőség Esslingenbe eljutni. Akik München felől IC-vel (és nem ICE-vel) érkeznek, Plochingenben is le tudnak szállni, nekik Stuttgart irányába kell utazni Esslingen megállóig az S1-el, vagy a Stuttgartba tartó Regionalvonatokkal (RE RB). Részletes információkért ajánlom a bahn.de oldalt. Itt van lehetőség bankkártyával online vonatjegyet is vásárolni, melyet ki kell nyomtatni, vagy postán elküldenek. Régen volt olyan probléma, hogy a MÁV szakaszon nem tudták ellenőrizni a kinyomtatott jegyek valóságát, így ezen a szakaszon mindenképpen postán kiküldött jegyekkel volt lehetőség utazni.

Azok, akik a repülőt választják a Stuttgarti repülőtér bejárata előtt induló 122-es számú busszal tudnak Esslingenbe eljutni, a busz végállomása a főpályaudvar előtt van, amely egyben a városi közlekedés központi buszpályaudvara is. Menetidő 30 perc. A Stuttgarti közlekedési szövetség helyi menetrendjeiről a vvs.de oldalon lehet részletes információkhoz jutni. Ha a kiutazással kapcsolatban egyéb kérdés merülne fel, szívesen segítek.

A megérkezés:

Az első igen kellemes meglepetés már a megérkezésemkor fogadott. Mivel korábban jelezve lett, hogy milyen nehézségeim vannak, így egy esslingeni diák várt rám Stuttgartban a pályaudvaron és az első hónapban szó szerint mindenben a rendelkezésemre állt. Szóval segítségnyújtásban ilyet Magyarországon még nem igen tapasztaltam. A beköltözés annyiból állt, hogy alá kell írni a bérleti szerződést. A szobák egyágyasak. Az első napon nem volt különösebb tennivaló. Az itteni kollégium az otthonitól annyiban eltér, hogy itt a szoba az tényleg a tied, mintha egy saját albérletben lennél. Ha vendéged van, nincs olyan, hogy csak 23 óráig lehet nálad, itt nincs porta, mindenki akkor jön és megy, amikor akar.

Az első félév:

A tanítás szeptember utolsó hetében kezdődött, de nekünk cserediákoknak volt számos tennivalónk. Ezek a következők voltak: Be kell fizetni 73 EUR-t (Semesterbeitrag). Ezt követte egy bankszámlanyitás a Deutsche Banknál. A következő napon jelentkezünk be Németországba, ez nekünk EU-Polgároknak egyszerűen ment. A második hétfőn volt egy nyelvi teszt, hogy megállapítsák, ki mennyire tud németül. Ezután 4 különböző csoportba soroltak bennünket. A teszt nehézségéről nem tudok sokat, mert nekem a szóbeli elbeszélgetés után meg sem kellett írni a tesztet. Az egyik pénteken volt egy úgynevezett Interkulturális tréning. Itt a különböző kultúrák szokásait ismerhettük meg, hogy tényleg mennyire mások vagyunk, másként reagálunk hétköznapi dolgokra. Az első három

héten majdnem a hét minden napján volt nyelvóra. Egy alkalommal volt egy egész napos kirándulásunk Ulmba, majd egy másik napon egy vidámparkba (Tripsdrill).

Az első tanítási nap délutánján (szeptember vége) találkoztunk a kijelölt koordinátorokkal, akikhez szakonként voltunk beosztva. Ő segített eligazodni a felvehető tárgyak között, illetve elmagyarázta, hogy miként is fog zajlani a félév. A vizsgajelentkezés novemberben történik és fontos, A LABOROKRA IS MINT VIZSGÁRA kell jelentkezni. Itt nincs külön tárgyfelvétel. A tanév folyamán is voltak programok szervezve a cserediákoknak (Friedrichshafen, Nürnberg, Frankfurt, Baden-Württembergi parlament, színház).

A vizsgaidőszak két hétig tart (január utolsó és február első hete), ezt követi egy másfél hónapos szünet.

Különbségek a Magyar és a Német rendszer között

Itt nincs külön tárgyfelvétel, mint otthon, a tárgyak felvétele a vizsgajelentkezéskor történik téli félévben november közepén, nyári félévben május elején. A cserediákoknak írásban, a németeknek online kell jelentkezni. Évközben nincsenek zh-k, de a legtöbb tárgyhoz tartozik labor, azokra viszont keményen kell készülni, szóval nincs lógás évközben sem. A vizsgaidőpontok úgy vannak meghatározva, hogy egy tárgyhoz egy alkalom jár, ha ezt nem sikerült megcsinálni, akkor lehet a következő évben újra próbálkozni. Ha egy tárgynak vagy a labor, vagy az elméleti fele nem sikerült csak, nem kell újra mindkettőt megcsinálni. Eddig nagyon nehéznek tűnik a dolog, de van egy igen komoly könnyítés a hazai rendszerrel szemben. Gyakorlatilag bármilyen írásos segítséget igénybe lehet venni szinte majdhogynem minden vizsgán. Ha valaki tisztába van a dolgokkal, de szüksége van képletekre, kulcsszavakra, mert nem képes 300 algoritmust hibátlanul visszaadni, semmi gond. Persze azért azt tudni kell, hogy a kérdések olyan mennyiségűek és az idő úgy van megszabva, hogy nulla tudással lehetetlen kipuskázni a megoldásokat. A jegyek itt úgy alakulnak, hogy 1,0 a legjobb, 5,0 a legrosszabb jegy, de létezik 2,3 vagy 3,7-es osztályzat is. Ami rám külön vonatkozott, hogy én kaptam 30% extra vizsgaidőt a látásproblémám miatt. Itt is volt egy számomra nagyon kellemes meglepetés. Mivel a vizsgahivatal (Prüfungsamt) engedélyezte számomra a 30% többletidőt, így ők mindig külön értesítették a felügyelőtanárt, akihez be voltam osztva vizsgára, hogy nekem 30% plusz vizsgaidő jár. Erről soha semmi egyéb igazolást nem kértek. Amikor bejött a vizsgafelügyelő, kérdezte a neveket és nálam kiemelte, hogy én nem 90, hanem 120 percig írhatok. Ez nagyon tetszett...

Egy helyett két félév:

Én két félévet töltöttem ebben a csodálatos városban, mivel felhívták a figyelmünket, hogy két félévet is lehet tanulni és rajtam kívül minden cserediák két félévre maradt, a hosszabbítás a mi főiskolánkon is lehetséges volt.

Az elvégzett tárgyakról:

Az itteni informatikai karnak három fő irányzata van: műszaki informatika, szoftvertechnológia, valamint híradástechnika. Az első 4 félév mindhárom szakiránynál ugyanaz, az 5. félév szakmai

gyakorlat tárgyak nélkül, a hatodik és hetedik félévben vannak tárgyak szakirányhoz kapcsolódóan illetve választhatóak. Itt a gazdasági illetve humán feleslegek teljes mértékben hiányoznak. Az első félévben adatbázis-kezelés elmélet, adatbázis-adminisztráció (labor rész), C++ programozási nyelvet, valamint jelek és rendszerek tárgyat látogattam. Az utóbbi a híradástechnika alapozáshoz tartozik, ezt utólag nem vállalnám be még egyszer. Elektronika, fizika és matematika barátoknak azonban minden további nélkül. A második félévben Objektumorientált programozás, rádiós hálózatok, vezetékes hálózatok, illetve adatátviteli ismereteimet bővítettem. Azt kell, hogy mondjam, a tárgyak nagyon gyakorlatorientáltak voltak és a laborokban igen érdekes feladatokat végeztünk. A laborok nagyon jól felszereltek, van eszközből bőven, tehát kedvére kísérletezgethet mindenki és minden kérdésre szívesen és türelmesen válaszolnak az oktatók. A laborgyakorlatokról mindig jegyzőkönyvet kellett készíteni, és a laborfeladatokat mindig párokban végeztük, tehát igen csak volt lehetőség a szakmai jellegű közös értekezésekre. A programozás laborban nem mindig kellett jegyzőkönyvet gyártani, ott viszont a kivitelezésbe igen erősen belekérdeztek, tehát tudni kellett, hogy mit miért csinálunk. Én kivételezést abból kifolyólag, hogy külföldi diák voltam, nem tapasztaltam, mivel számos külföldi diák tanul itt, nem, mint cserediák. Ezen kívül egy félévben kötelezően kell látogatni a Landeskunde nevű tárgyat, mely európai és német történelem, társadalom és földrajzi ismeret. Ezen kívül két félévben van lehetőség Németnyelv tanulására. Én csak az első félévben tanultam, mert a másodikban azt mondták, hogy nekem már magamtól kell tanulnom, ha németül akarok tanulni. (A kurzus nem tudott újat adni...) Ami ugyan nem tartozik szorosan az ERASMUS-hoz, de ha arra gondolok, hogy ez a program az egész életen át tartó tanulásról és a mobilitásról szól, a második félév vizsgaidőszakában volt még két vizsgám Konstanzban, letettem az úgynevezett DSH nyelvvizsgát, mellyel a jövőben Németországban folytathatok felsőfokú tanulmányokat. Ez nem volt olyan könnyű, de talán az itt töltött 11 hónapom számomra legfontosabb eredménye.

A segítőkézségről

Az a segítőkézség, amit itt tapasztaltam hihetetlen, egyszerűen nekem ez nagyon pozitív élmény. Ha egy mondatban szeretném összefoglalni, Németország egy fogyatékosággal élő számára 100%-os mértékben élhető ország. Amikor nem volt nehézségem, akkor is mindenki segíteni próbált és ez teljes mértékben igaz, mind az oktatókra, mind a diákokra és mind a hivatalos ügyek intézésre. Ami a legjobban meglepett, mivel két félévet töltöttem itt, volt egy kis nehézség a kollégiummal kapcsolatban. Abban a kollégiumban, amiben az első félévben laktam, a második félévben nem lakhattak már cserediákok. (Ennek pontos okát nem tudom.) Az itt lakó Német barátaim javaslatára megkerestem az illetékest, hogy én szeretnék itt maradni, mert már nagyon jól tájékozodom ebben a környezetben, a buszkapcsolat az iskola és a kollégium között a lehető legkedvezőbb, ez nekem sokat jelent, nem egy sötét környék este, tehát este is gond nélkül tudok közlekedni és így tovább... És hihetetlen, de a lehetetlent megoldották és egyedüli cserediákként lakhattam ugyanebben a kollégiumban. Ez persze nem volt gond, mert ekkorra már számos német barátom lakott itt, szóval nem voltam egyedül és az ő segítségükre rund um die Uhr – azaz nonstop számíthattam.

A második félév élményeiről

A második félévben nem vettem részt annyi programon, mint az első félévben, de a második félévüket itt töltők is mindannyian meghívást kaptak a kirándulásokra. A második félévben volt egy

nagyon kellemes kirándulásunk Münchenbe. Itt sikerült ismerkedni az újonnan, márciusban érkezett diákokkal.

Hasznos tanácsok:

A második félévre egy hathónapos bérlet ára 175 EUR. Ezzel az egész Stuttgarti régió minden regionális vonata, S-Bahn, busz és egyéb közlekedési eszközkorlátozás nélkül igénybe vehető, kizárólag másodosztályon. Amennyiben valaki ezt a 175 EUR-t meg szeretné spórolni, annak az alábbi két lehetőség van. 50 EUR kaució ellenében lehet az iskolától kerékpárt bérelni, ennek nincs egyéb költsége, a kerékpár visszaszolgáltatásával a kaució teljes összege visszajár. Ezen kívül az itteni diákigazolvány segítségével hétköznapokon este hattól, munkaszüneti napokon egész nap korlátozás nélkül INGYENESEN igénybe vehető minden közlekedési eszközi a Stuttgarti közlekedési szövetség (VVS) területén.

Nagyon szuperül kiépített informatikai rendszere van az iskolának. Mindenki kap egy netpunszerű kódot, amivel bármelyik gépen be tudsz lépni, saját felület, a saját magadnak telepített dolgok elérhetők minden gépről, openVPN-el kívülről is elérhető a hálózat, van kb, 1GB tárhely, és a kedvencem a nyomtató... A saját felületen küldesz a nyomtatónak egy nyomtatnivalót és a diákkal bármely nyomtatón ki tudod nyomtatni az egész iskola területén. Egy oldal ára 5 cent. A diák egy RFID-s chipkártya, mellyel hétvégén illetve este is be lehet jutni az épületbe, lehet rá pénzt befizetni, ezt kell a nyomtatónál használni, de még a menzán is lehet vele fizetni. A menza étlapját nézegetve 2 EUR alatt is lehet már ebédelni, de soha nem ettem ott, erről nem tudok semmit.

Húst én nem igazán eszek, úgy tudom, hogy ezek többre kerülnek, de ezen kívül szerintem az árak ugyanott vannak, mint az otthoni boltokban. A szolgáltatást (étterem, kocsmák) keményen meg kell fizetni. Szinte minden sarkon van Török étterem (Dönerladen), ott lehet relative olcsón jókat enni, PIZZA például 4 EUR + minden feltét 50 cent, ez szerintem simán belefér.

Szórakozás szempontjából is jó választás Esslingen. Nincs túlzottan nagy éjszakai élet, de a vasútállomás mellett van egy szórakoztató komplexum discolal, bárral meg mindennel, amire egy éjszakai életet aktívan élőnek szüksége lehet. Ha viszont az ember többre vágyik, Stuttgart belvárosa maximum 15 perc és ott aztán már tényleg nyüzsgő élet van. Aki esetleg már hallott az Októberfesztől Münchenben, nos, ez itt is jelen van. A neve ősszel Cannstatter Volksfest, tavasszal Stuttgarter Frühlingsfest, de a helyiek csak Wasen (Vázen) nevezik mindkettőt. Az Októberfesztől képest annyi a különbség, hogy itt nem hat, csak négy millió látogató van és picit olcsóbb. Hétvégén szinte lehetetlen bejutni a sörsátrákba, de hétköznapokon főleg diákoknak gyakran van 50% -os kedvezmény, így ha már 8,20 EUR -ért 2L sört adnak, egész megfizethető. Ez valóban német buli, de majd meglátjátok:).

Külföldi barátok

Ezt a részt tartogattam a beszámoló legvégére, hisz talán a kint töltött hónapok egyik legszebb eredménye. Azt tudni kell, hogy Esslingenben nem csak Erasmus diákok tanulnak, hiszen ennek az iskolának számos más programon keresztül az egész világgal kapcsolata van. Az első félévben ERASMUS diákok érkeztek: Spanyolországból, Finnországból, Ukrajnából és Magyarországról. Ezen

kívül a DAAD-Program keretében Argentínából, az INTAP program keretében Finnországból, az Egyesült Államokból. Egy Mexikói magániskolából, ha jól tudom nem mindenki ösztöndíjas. Vannak szociálmunkás gyakornoknők Kínából. Európai és Mexikói diákok minden félévben, Argentínok csak az első félévre érkeznek, de néha ők is maradnak még egy félévet. A második félévben: Francia, Olasz, Finn, Magyar, Litván és Mexikói diákok érkeztek. Általában az első félévben több a lehetőség a németül beszélésre, mivel az Argentínok körülbelül mindig 15-en vannak és ők elsősorban a német miatt érkeznek, a második félévben általában több az angolos, így akkor a cserediákok inkább angolul társalognak. Az itt is elmondható, hogy baráti társaságok itt is kialakulnak, mint mindenhol, tehát 30 ember nem tud mindig együtt lenni. A mi társaságunkban volt egy mexikói informatikushölgy (Ximena), 3 argentin (Lucia, Ricardo, Facundo) és két finn (Eetu, Timo). Mi szinte mindig együtt voltunk és szinte minden szabadidőt együtt töltöttünk. A legszebb karácsonyi élmény is ebből következett... Karácsonyra hazautaztam a családomhoz és velem tartott három argentin barátom is, így otthon a mi kis családi karácsonyunk egy igazi Magyar-Argentin-Német karácsony lett... Azt hiszem, hogy amíg élek, ezt nem fogom elfelejteni. Ebből a kis társaságból egy argentin (Facundo) kivételével mindannyian maradtunk a második félévre és ez valami mindennél többet érő dolog volt számomra. Természetesen nem csak a csereprogramokból szereztem magamnak barátokat. Mára már elmondhatom, hogy számos németbarátom is van. Van, akivel csak az a haveri viszony alakult ki, van, akikkel elég sok időt töltünk mind a mai napig együtt. A legszebb élményeim azok voltak, amikor születésnap, búcsú (külföldi gyakorlat miatt), vagy családi-baráti rendezvényre kaptam meghívást német barátnőktől és barátoktól. Picit furcsa élmény volt egy 20-30 fős társaságban egyedüli külföldiként ott lenni, de leírhatatlan élmény, hogy teljes mértékben elfogadják az embert és egyenrangú barátként kezelnek annak ellenére, hogy nem itt születtem... Ez Magyarországon sajnos még furcsa és leírja az ember, de itt ez teljesen normális.

Köszönet:

Azt kell, hogy mondjam, az ERASMUS egy diák életében tényleg a legcsodálatosabb dolog, ami történhet. Én sajnos nem tudom, hogy miként fogom ezt egyszer mindazoknak meghálálni, akik lehetővé tették, hogy ebben a programban részt vegyek, de remélem, hogy tudják, hogy mérhetetlen hálával tartozom nekik! Köszönet a sok élményért és mindenekelőtt köszönet azért, hogy a tényleg kemény nagybetűs életben volt lehetőségem kipróbálni megállni a helyem és ez valószínűleg életem hátralevő részében csak előnyként fog jelentkezni! Köszönöm!

Ha segítségre van szükséged:

Ha bármiben tudok segíteni, csak küldj egy e-mailt a csabyke@gmail.com e-mailcímre és nagyon szívesen mesélek, segítek, adok hasznos tippet! Rajtam ne múljék, hogy neked is hasonló élményekben legyen részed!

Végül néhány kedvcsináló fotó

Én lennék egy szépen feldíszített sörsátor előtt a Cannstatter Volksfesten (Wasen).

Argentín születésnap a konyhánkban. A magukat képviselő nemzetek: Mexikó, Argentína, Finnország, Németország, Magyarország.

November látogatás a Frankfurti tőzsdén.

A három Argentin a Stuttgarter főpályaudvaron... Indulunk Magyarországra karácsonyozni.

Magyar- Argentin vegyes karácsony :-)

S az diákélet kellemesebbik fele, a Stuttgarter Tavasz Fesztivál (Stuttgarter Frühlingsfest – Wasen)

S, végül, amiért jöttünk. Ebben az épületben tanulnak az Informatikusok. Fent a hegyen, gyönyörű kilátással.

Utószó:

Sajnos nem tudtam mindent belesűríteni ebbe a néhány oldalba, pedig még lenne bőven miről mesélni. Ami a legfontosabb, hogy akár Esslingent, akár más várost vagy országot választasz, mindenképpen hasonlóan szép élményeket kívánok neked.

Csaba.